

som hidtil have telefoneret under de hidtil gældende Forhold. Og om det end kan godtgøres uimodsigeligt, at disse Forhold have været gunstigere for en Mængde Mennesker, end de burde være, saa at disse Mennesker have besiddet Rettigheder, som de egentlig have besiddet med Urette, kan man gerne sige, saa kan man efter min Mening ikke pludselig gaa hen og tage saa at sige den Ret fuldstændig fra dem. Og det forekommer mig, at der var en Ting, hvor den højttærede Indenrigsminister kunde have taget noget Hensyn. Det forekommer mig ikke, det vilde have været vanskeligt i Regulativet at gøre noget lignende, som man for nogle Aar siden gjorde i Malmø. Der havde man et Telefonabonnement til 125 Kr., som gav Ret til Telefonering ud til visse skaanske Byer — hvor mange ved jeg ikke. Det forlod man og gik over til Bytelefoner, Byabonnement mod en Betaling af 80 Kr., hvilket man maa huske er en temmelig høj Betaling, naar man tænker paa, at Malmø kun har 40,000 Indbyggere. Man gik over til Bytelefonerne og skulde derefter betale ekstra for enhver Telefonering ud til andre Byer. Men de gamle Abonnenter fik Ret til at beholde den gamle Ordning. Nu vil jeg ganske vist sige, at naar vi her hjemme have et saa udstrakt Telefonabonnement, som vi leve under for Tiden, til Sjælland, vil det vistnok her være urigtigt at lade dem beholde denne Ret i saa fuld Udstrækning. Der er ingen Ting i Vejen for, forekommer det mig, at der i Regulativet indsættes, at de kunne blive under de gamle Forhold, men at der skal være et Maksimum for Benyttelsen af udenbys Ledninger. Det forekommer mig at være retfærdigt. Men saa kommer der et andet Punkt — der er for øvrigt egentlig tre Skavanker, som Regulativet lider af — og det vil berøre mange paa en højst ubehagelig Maade, det er Ordningen over for Detailhandlerne; der har Telefonselskabet faktisk hidtil set gennem Fingre med den gratis Telefonering, man skaffer sig hos sin Urtekræmmer eller hos en anden Detailhandler. Kender man Manden, er det en Villighed, han viser, og kender man ham ikke, er man maaske i Besiddelse af Frækhed nok til at bede ham om at vise en den Villighed at udlaae Telefonen. Man kommer faktisk uberettiget til at telefonere gratis, hvor man ellers skulde betale, saavidt jeg ved, sine 10 Øre. Men saa er der jo andre Detailhandlere, som have indrettet sig en Telefon, af hvilken de have Udbytte; det koster 10 Øre at telefonere hos saadanne handlende; ved

Siden af hinanden ligger der 2 Butikker, gaar jeg ind i den ene, kan jeg telefonere gratis, gaar jeg ind i den anden, koster det 10 Øre. Men for disse Detailhandlere, som hidtil i udstrakt Grad have stillet deres Telefon til Raadighed for mange og derved skaffet det store Publikum, man kan kalde det, en Rettighed — det er ganske sikkert en Rettighed, hvor umotiveret den end er — vil det ny Telefonregulativ gribe ind paa en højst ubehagelig Maade. Thi naar Folk først have vænnet sig til, at de hos deres Urtekræmmer o. s. v. kunne telefonere gratis, saa ville de stille den Fordring til ham, at han ikke holder en Forretningstelefon til 120 Kr. men en Telefon til 180 Kr., som giver en saadan udstrakt Ret til Telefonering. Dette tvinges Detailhandlerne ind paa, og derved paalægges der dem faktisk en stor Skat. (Sloth: Saa lægge de den blot paa Varerne!) Ja, det kan jo godt være, at de lægge den paa Varerne, men det bliver ikke mere retfærdigt af den Grund. Men saa kommer jeg endelig til den tredje Skavank, det er den stærke Zoneinddeling, som er foretaget paa Sjælland. Det forekommer mig, at man ikke skulde have foretaget den, skønt jeg ganske vist indrømmer, at det er rationelt rigtigt, at jo længere Ledning man benytter, desto mere maa man betale. Men der forekommer det mig at have været rigtigere, om man havde gjort Distrikterne noget større og for saa vidt, om end i en noget indskrænket Maalestok, havde adopteret det System, som gælder for Telegrafvæsenet. Jeg vilde have fundet det ganske naturligt, om man — jeg tænker her særlig paa Kjøbenhavn, andre ville maaske tænke mere paa Provinsbyerne, men i 8 Dage er der ikke tilstrækkelig Tid til at overveje alle Forhold — fraset Forholdene her i Kjøbenhavn havde lagt en Kreds omkring Kjøbenhavn f. Eks. i en Distance af 25 Kilometer altsaa omtrent 3½ Mil — de regne jo med Kilometer i Regulativet, det glæder mig, at man her har optaget dette System, som endnu ikke er indført her i Landet — og at man for dette Distrikt havde fastsat en særlig lav Telefontakst; jeg vilde have den sat til 5 Øre pr. Telefonmeddelelse for den, der holder Telefon; og Resten af Sjælland skulde saa udgøre eet Distrikt, indenfor hvilket en Telefoneringstakst af, lad os sige, 15 Øre vilde have været rimelig; i alt Fald vilde den have stillet os under langt gunstigere Vilkaar, end de saavidt mig bekendt — jeg gentager det — ere alle andre Steder i Europa. — Til Slutning vil jeg bemærke, at jeg vil tillægge de